

Bữa Cơm Gia Đình

Mỹ Hạnh Đặng

***“Anh ơi công việc xong chưa
Hãy quay về nhà ăn cơm
Em và con sẽ có món quà tặng anh
Ba ơi mau về nha ba
Canh chua cá lóc kho tộ
Cả nhà ta cùng ăn bữa cơm gia đình
Ba đang mau về đây thôi
Ba nhớ tiếng cười của con
Và nhớ ánh mắt của mẹ con....”
(sáng tác: NS Minh Khang)***

Trên đường chở con đi học, bỗng dưng tôi được nghe một ca khúc “Bữa Cơm Gia Đình” sáng tác của Minh Khang đang phát trên radio. Âm điệu của bài nhạc nghe rất hay và lạ. Những lời của bài nhạc cứ lần lần in sâu trong tâm trí của tôi. Hình ảnh của sự quan tâm, chăm sóc và lo lắng giữa vợ chồng con cái với nhau trong một mái nhà. Hình ảnh một bữa cơm chiều được chuẩn bị chu đáo bởi tài khéo léo và đảm đang của người vợ. Hình ảnh của đứa con thơ đang đói, nhưng vẫn ráng kiên nhẫn chờ ba đi làm về. Rồi hình ảnh của người chồng vội vã rời nơi sở làm chạy nhanh về nhà để cùng dùng một bữa cơm gia đình với nhau. Ôi! Thật là hạnh phúc làm sao khi mà cả nhà cùng quay quần bên nhau trong bầu không khí ấm cúng của một bữa cơm gia đình.

Nhưng tiếc thay, trong cuộc sống quá bận rộn như ngày nay, bữa cơm gia đình hình như không còn quan trọng lắm. Và càng ngày càng trở nên thưa thớt dần. Một số gia đình đã tìm đến các bữa ăn một cách quá vội vàng qua loa, như là để đủ nạp năng lượng và vật chất cần thiết cho sự sinh tồn của chính họ.

Một ngày cuối tuần nọ, khi vợ chồng tôi và hai cô con gái vào một tiệm ăn Bún Bò Huế. Đứa con gái đầu lòng của tôi rất thích ăn những món ăn Việt Nam, cho nên cháu rất sành sỏi những món ăn. Khi vào tiệm là bắt đầu nói và hỏi chuyện về những món ăn trong thực đơn thao thao bất tuyệt, từ khi tô Bún Bò Huế đem ra cho đến gần hết tô bún mà câu chuyện vẫn chưa chấm dứt. Đang ăn giữa chừng thì tôi thấy gia đình nọ vừa bước vào tiệm ăn. Họ vừa vào bàn ngồi thì đã móc ra những chiếc điện thoại cầm tay Iphone, Ipad ra để mà bấm rồi. Người thì lo texting, người thì lo chơi game, người thì vào internet để xem có gì lạ không? Chỉ có lúc order là cả nhà cùng lên tiếng, còn ngoài ra trong suốt bữa ăn thì họ cứ chăm chú vào những chiếc smartphones mà họ đang chat đang dở.

Thật ra thì tôi cũng ngưỡng mộ họ vì cả gia đình đều tiếp cận với nền kỹ thuật điện tử ngày nay. Nhưng cũng hơi tiếc vì một bữa ăn gia đình như vậy mà không ai nói với ai một tiếng nào. Mạnh ai nấy ăn, mạnh ai nấy bấm. Đáng lý ra bữa ăn như vậy phải là những khoảnh khắc để cả nhà hỏi thăm nhau về công việc hàng ngày hay chuyện học hành của con cái ra sao? Thì lại bị những chiếc smartphone lấy hết thời gian và khoảng trống của chính họ. Tôi lại tự hỏi: “Tại sao họ lại bỏ thời gian, công sức vào những chiếc điện thoại cầm tay để

tìm kiếm một niềm vui xa vời nào đó. Trong khi họ đang tự làm mất đi một niềm vui và hạnh phúc hiện tại, tuy đơn giản nhưng vô cùng quan trọng. Đó là những bữa ăn gia đình đầm ấm giữa vợ chồng và con cái. Liệu kỹ thuật điện tử tới tận ngày nay lại có một mãnh lực to lớn đến như vậy sao?”

Quả thật, không ai có thể phủ nhận chỉ trong vài thập niên gần đây, sự hình thành và phát triển của ngành kỹ thuật điện tử đã bước lên một bước tiến xa đáng kể. Từ những chiếc smartphones cho đến những trang mạng xã hội như Youtube, Facebook, Tweeter, Google, Yahoo, Skype... v.v... đã không còn xa lạ với mọi người. Chúng đã trở thành một phần rất quan trọng không thể thiếu trong cuộc sống hiện tại.

Nếu như nói về lợi ích thì các chiếc smartphones và những trang mạng xã hội này đã giúp rất nhiều cho đời sống hàng ngày của nhiều người. Từ những chuyện theo dõi tin tức khắp nơi, giải trí, tìm kiếm, trò chuyện, làm quen, quảng cáo, buôn bán... v.v... Nó như là một xã hội ảo nằm gọn trong tầm tay của người sử dụng mà mức độ lan truyền tin tức còn nhanh hơn cả xã hội hiện thực. Bên cạnh đó, tác hại của chiếc smartphone và những trang mạng xã hội này thì cũng không nhỏ. Đã có nhiều người bỏ phí thời gian của mình để texting hay vào những trang mạng xã hội này. Nó như là một cơn nghiện gắn liền với đời sống hàng ngày của họ.

Vì vậy, nếu biết sử dụng chúng một cách đúng và chọn lọc thì sẽ giúp rất nhiều trong cuộc sống. Đồng thời, cho dù bận rộn tới đâu, thì trong ngày cũng nên cố gắng thu xếp, duy trì ít nhất một bữa ăn gia đình với nhau. Vì tôi nghĩ rằng kỹ thuật điện tử ngày nay có tới tận đến đâu đi chăng nữa thì một ngày kia cũng có cái mới thay thế. Nhưng những thành viên trong gia đình và những chén cơm, tô canh chua cá lóc, chén nước mắm Việt Nam thì không bao giờ thay thế được cho dù chúng ta có sống bất cứ nơi nào. Không gì tình cảm bằng cả nhà cùng quây quần bên bàn ăn và cùng chia sẻ về một ngày trong cuộc sống.